

בש"פ 8046/21 - דוד מויאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8046/21

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: דוד מויאל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 11.11.2021 בעמ"ת 24248-11-21 שניתנה על-ידי השופט ע' כהן

בשם המבקש: עו"ד עמית דויטשר

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 11.11.2021 (עמ"ת 24248-11-21, השופט ע' כהן). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 27.10.2021 לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו (מ"ת 49217-10-21, השופט ח' פס).

2. ביום 20.10.2021 הוגש כתב אישום נגד המבקש ואדם נוסף, בגין אירוע שהתרחש ביום 10.10.2021 ובו התפרצו השניים לבית בקיבוץ משאבי שדה וגנבו ממנו פריטי רכוש, כשהמבקש נושא בכליו סכין. כתב האישום מייחס למבקש את העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, והחזקה של אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. לשותפו של המבקש לכתב האישום יוחסו עבירות אחרות, שאינן מענייננו. כעולה מהחלטות הערכאות הקודמות, המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו במהלך תקופה שבה ריצה עונש מאסר על דרך של עבודות שירות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען, בין היתר, כי העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות, וכן כי יש לו עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות קודמות, לרבות בעבירות התפרצות למגורים, גניבה וסמים, בגין נגזרו עליו עונש מאסר בפועל וכן עונש מאסר על תנאי בר-הפעלה.

4. ביום 27.10.2021 התקיים דיון בבקשת המעצר בפני בית משפט השלום. בא-כוחו של המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להורות על עריכת תסקיר מעצר שיבחן, בין היתר, את אפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר במוסד טיפולי לצורך גמילה מסמים. בא-כוח המבקש הפנה לתסקיר שירות מבחן מיום 8.2.2021 שנערך במסגרת טיעונים לעונש בהליך אחר המתנהל בעניינו של המבקש (שעודו תלוי ועומד) ובו הומלץ על שילובו לתקופת ניסיון למשך שלושה חודשים במסגרת טיפולית-שיקומית. באת-כוח המשיבה התנגדה לבקשה לעריכת תסקיר תוך שטענה כי מסוכנותו של המבקש גבוהה ואינה מאפשרת לשחררו לחלופת מעצר. באת-כוח המשיבה הדגישה כי המבקש ביצע את המיוחס לו במועד שבו הוא היה אמור להתייצב לעבודתו במקום עבודת השירות שאליו שובץ.

5. בתום הדיון הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בית משפט השלום דחה את הבקשה לעריכת תסקיר. זאת לנוכח מסוכנותו של המבקש כפי שעולה מעובדות כתב האישום, ומכיוון שהתרשם כי ביצוע המעשים לכאורה תוך כדי ריצוי עונש עבודות שירות מלמד כי אין לתת אמון במבקש וכי קשה להניח שהוא מתאים להליך טיפולי.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום, בציינו כי המבקש אינו עומד בתנאים שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוסיסה, פ"דסד (3) 101 (2011) (להלן: עניין סוסיסה), לפיו, ככלל, מקומו של הליך טיפולי הוא בשלב של גזירת העונש ולא בשלב המעצר. זאת, משום שהמבקש לא החל בהליך טיפולי קודם לביצוע העבירות המיוחסות לו, מאחר שפוטנציאל ההצלחה להשלמה של הליך הטיפול במקרה זה אינו גבוה, בהתחשב בכך שהמבקש ביצע לכאורה את המיוחס לו תוך כדי ריצוי עונש בגין הרשעה קודמת ובעודו ממתיין לגזירת דינו בתיק נוסף ונוכח המסוכנות העולה מן העבירות המיוחסות לו.

7. בבקשה שבפני טוען המבקש כי ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים מבלי שעניינו נבחן בשלב זה על-ידי שירות המבחן מהווה פגיעה בלתי מידתית בו, בפרט כאשר שירות המבחן הביע בעבר את דעתו כי יש לבחון את השמת המבקש במסגרת טיפולית. עוד נטען כי לעת הזו, בטרם הוגש תסקיר מעצר, מוקדם לקבוע כי לא התקיימו בעניינו של המבקש התנאים לשליחתו למסגרת טיפולית כפי שנקבעו בעניין סוסיסה.

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, אני סבורה כי דינה להידחות, מאחר שאינה עומדת באמת המידה המצמצמת המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" בענייני מעצרים. המבקש עצמו מודה כי אין לבקשתו נופך עקרוני, וכי היא ממוקדת כל כולה בנסיבותיו הפרטניות (ראו: בש"פ 5437/21 בכרי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.8.2021)). למעלה מן הצורך, יצוין כי אף אני לא שוכנעתי כי התקיימו במקרה זה התנאים שנקבעו בעניין סוסיסה או כי זהו אחד המקרים שבהם יש לפעול תוך הגשמתה. זאת ועוד, בניגוד לנטען על-ידי המבקש, קיימים מקרים שנסיונותיהם עשויות להצדיק מעצר עד תום ההליכים, אף ללא צורך בהזמנת תסקיר מעצר, בין השאר במקרים שבהם לא ניתן לתת אמון בנאשם על רקע ביצוע עבירות חוזרות ונשנות מצדו (ראו: בש"פ 7220/20 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (27.10.2020); בש"פ 314/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (22.1.2021)).

9. סוף דבר: הבקשה נדחית.

25.11.2021

ש ו פ ט ת
